

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky

Josef Novotný

Zobraziti (přímo) stopy roviny určené odchylkami α, β od průměten π, ν

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky, Vol. 20 (1891), No. 6, 308--310

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/121990>

Terms of use:

© Union of Czech Mathematicians and Physicists, 1891

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

v pravo od počátku O u vzdálenosti 1 od tohoto. Sestrojíme pak kružnici poloměru 1 o středu v počátku, která nechť protne kladnou polovici osy OY v bodě B^*). Nyní praví autoři: Čtverec délky OB musí se dle známé věty planimetrické rovnati součinu $OA \cdot OA'$, t. j. $(+1) \cdot (-1) = -1$, a tedy máme $OB = \sqrt{-1} = i$.

Ačkoli je samozřejmo, že dedukce podobného rázu pocházející mohou pouze z absolutní neznalosti ducha matematického, aneb lépe z naprostého nedostatku logiky, přec nebude od místa poznamenati, že tu chyba vězí v tom, že oné známé věty planimetrické bylo zde zneužito špatnou interpretací: tato byvší odvozena z podobnosti trojúhelníků, je správnou jediné pro absolutní délky, a tedy nelze klásti $OA' = -1$.

Trochu méně naivní a také méně špatnou jest úvaha obsažená v citované knize Skřivanově; ona by konečně co do *ducha* **) byla přípustnou, kdyby byl autor dle toho zařídil definici veličin komplexních, jak to učinil Cauchy svým pojmem *quantité géométrique*.

Při *naší* definici ***) veličin komplexních jest ale nejen nemožno, nýbrž také nanejvýš zbytečno (a jasnosti škodlivo) dokazovati Gaussovo znázornění veličiny $x + iy$ bodem o pravouhlych souřadnicích x, y . Znázornění to vězí *jediné* v té okolnosti, že jak poloha bodu, tak komplex $(x, y) = x + iy$ jest určen dvěma veličinama x a y .

Zobraziti (přímo) stopy roviny určené odchylkami α, β od průměten π, ν .

Napsal

Josef Novotný,

professor v Karlíně.

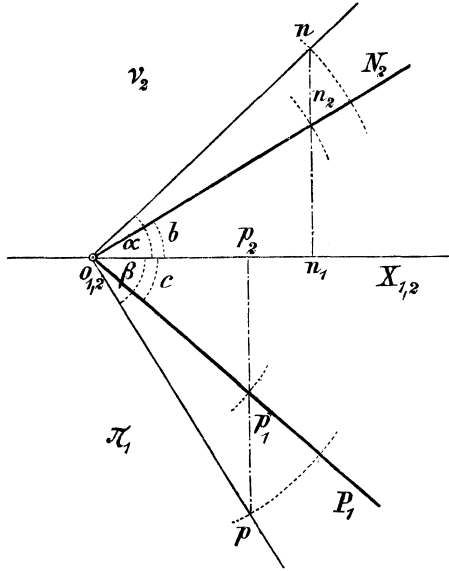
K přímému řešení úlohy dané vede úvaha tato: Dovolná rovina ρ určuje s průmětnami π, ν trojkout, jehož hrany $A, B,$

*) Obraz sestrojí si čtenář.

**) Nemám po ruce této knihy, abych úvahu i co do detailů sledoval, což také jest zbytečno.

***) Která se v podstatě kryje s onou, z níž vychází většina autorů.

C jsou osa X a stopy P, N, jehož boky a, b, c jsou úhly (P, N), (N, X), (P, X), a jehož kouty B, C jsou odchylky α, β roviny ρ od průměten π, ν a kout A = 90°.

Z relací platných pro části sfér. trojúhelníka odpovídajícího tomuto trojkoutu vytkneme:

$$\cos B = \sin C \cdot \cos b, \quad \cos C = \sin B \cdot \cos c.$$

Tyto rovnice přetvoří se ve

$$\cos b = \frac{\cos \alpha}{\sin \beta}, \quad \cos c = \frac{\cos \beta}{\sin \alpha}.$$

Se zřetelem k těmto vzorcům upraví se sestrojení takto: Vedme přímky on, op v úhlech α, β od osy X, učinme $\overline{on} = \overline{op}$, $nn_1 \parallel pp_2 \perp X$; kolmice nn_1, pp_2 protněme v bodech n_2, p_1 oblouky opsanými poloměry $\overline{pp_2}, \overline{nn_1}$ ze středu O; i jsou přímky $op_1 \equiv P_1, on_2 \equiv N_2$ obrazy stop žádané roviny.

Jest totiž z trojúhelníků on_1n, op_2p :

$$\overline{on_1} = \overline{on} \cdot \cos \alpha, \quad \overline{pp_2} = \overline{on_2} = \overline{op} \cdot \sin \beta;$$

a z trojúhelníka on_1n_2

$$\cos(N, X) = \frac{\overline{on_1}}{\overline{on_2}},$$

tak že

$$\cos(N, X) = \frac{\cos \alpha}{\sin \beta}, \text{ t. j. } \cos(N, X) = \cos b.$$

Podobně vyjde, že $\cos(P, X) = \cos c$.

Planimetrické odvození Heronova vzorce pro ploský obsah trojúhelníku.

Pro žáky středních škol napsal

Augustin Pánek.

Známý vzorec pro ploský obsah trojúhelníku, dány-li jsou strany jeho, stanoví se obvykle *vábec* ve školních učebnicích, o planimetrii jednajících, že se nejprve vypočítává výška jeho.*) Možno však též jednoduchým způsobem zjednoti si vzorec žádaný, přijmeme-li za neznámou ploský obsah trojúhelníku Δ , a sestavíme-li rovnici, přímo plochu tu stanovíci.

Dán-li trojúhelník ABC o stranách a, b, c , a spustíme-li s vrcholu C výšku \overline{CD} , bude

$$\Delta = \frac{1}{2} c \cdot \overline{CD}, \text{ tedy } \overline{CD} = \frac{2 \Delta}{c}.$$

Ježto

$$\overline{AD} + \overline{DB} = c$$

a dle věty Pythagorovy jest

*) Viz na př. Šanda, Měřictví pro vyšší třídy středních škol, 2. vyd., str. 100; Močnick—Hora, Měřictví, str. 57. a j.

V historickém článku s názvem: „O vzorcí vyjadřujícím plochu trojúhelníku pomocí stran jeho“, který podle Baltzera podává dr. F. J. Studnička a který vytištěn v Časopise roč. I. str. 253., ukazuje se k dotčeným auktorům, kteří psali o různých způsobech vypočítávání ploský obsah trojúhelníku z daných stran jeho. Mimo to pojednáno ještě v Časopise na různých místech o řešení této úlohy.